

ומשום כך אמרו בעלי המשנה יציאות השבת שתיים שהן ארבע וכו' דהיינו שבחינת יציאות הוא גם הוצאה מרשות לרשות וגם הכנסה מרשות לרשות מאחר שהתנא קורא להכנסה לשון יציאה [קעד]. **וְאֵינּוֹן סָמָאֵל וְנַחֲשׁ, צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְנִטְרָא לֹא, דְּלֹא יֵיעָלוֹן לְדִירָה דְּשְׂכִינְתָּא, דְּאִיהִי רְשׁוּת הַיְחִיד** ולכן אסור בשבת להכניס מרשות הרבים לרשות היחיד, כי בזה נכנסים הסמא"ל והנחש שהם זו"ן דקלי' לרשות הקדושה, ולכן צריכים ישראל לשמור ולהיזהר שלא יכניסו אותם לדירה שהיא סוד השכינה שהיא רשות היחיד. **מֵאֵן רְשׁוּת הָרַבִּים** ומי הוא סוד רשות הרבים. **חֲלָלָה שְׂפָחָה זֹנָה נָדָה גּוֹיָה, רְשׁוּת דְּסָמָאֵל וְנַחֲשׁ, וְשִׁבְעִין מִמֶּנּוּ דְּעַמִּין** אלא הוא החיצונים הנקראים חללה שפחה זונה נדה גויה, שהם רשות הסמא"ל ובת זוגו הנחש יחד עם שאר השבעים שרים הממונים על שבעים אומות העולם, ומאלו צריכים ישראל להישמר לבל יכניסום לגבול הקדושה.

סוד המיתוקים שבפסוק אריתי מורי עם בשמי

וּבְתִבּוּרָא קְדָמָא, אֲרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי, דְּרוּעָא יְמִינָא בִּירְכָא שְׂמָאלָא [קעה] והנה בחיבור הראשון שהוא

אור הרשב"י

דקתני יציאות וקא מפרש הכנסה לאלתר. – שמע מינה.

[קעה] ובכדי להבין את המאמר הבא נקדים את מש"כ בע"ה שכו"ה פ"ב ששני החסדים של הגויה ושני שלישי החסד דת"ת שהם נקראים החסדים המגולים הם יורדים תחילה ליסוד דז"א ואח"כ יורדות ה"ג אל היסוד

[קעד] כדאיתא בשבת דף ב' עמוד ב' אמר רב אשי: תנא, הכנסה נמי הוצאה קרי לה. ממאי – מדתנן המוציא מרשות לרשות חייב, מי לא עסקינן דקא מעייל מרשות הרבים לרשות היחיד – וקא קרי לה הוצאה. וטעמא מאי – כל עקירת חפץ ממקומו, תנא הוצאה קרי לה. אמר רבינא: מתניתין נמי דיקא,

הלימוד היומיומי

לע"נ דניאל גואשציני בן רחל ובן-ציון ז"ל

ספר הזהר מבואר שמש"כ 'אריתי מורי עם בשמי' פירשו שהזרוע הימין מתחברת עם ירך שמאל, דהיינו שהוא חיבור חסד עם ההוד. **אֶכְלָתִי יַעְרִי עִם דְּבָשִׁי, יַעֲקֹב בְּרַחֵל** ומש"כ 'אכלתי יערי עם דבשי' פירשו שהוא ייחוד יעקב עם רחל הנעשה לאחר מיתוק הגבורות ואז הוא סוד הייחוד הנקרא אכילה [קעו] כראוי. **שְׁתִּיתִי יַיִן עִם חֲלָבִי, דְּרוּעָא שְׁמַאלָא בִּירְכָא יְמִינָא** ומש"כ 'שתיתי ייני עם חלבי' פירשו שהזרוע השמאלית שהוא גבורה דגבורות הוא מתמתק בירך הימנית שהוא נצח דחסדים. **דְּרוּעָא יְמִינָא בִּירְכָא שְׁמַאלָא, אֵינוֹן חֶסֶד עִם הוֹד** והנה מיתוק זרוע ימין בירך שמאל, הוא מיתוק חסד דגבורות בהוד דחסדים. **יַעֲקֹב בְּרַחֵל, עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא בְּמַלְכוּת** וייחוד יעקו"ר הוא ייחוד עמוד האמצעי עם המלכות. **דְּרוּעָא שְׁמַאלָא בִּירְכָא יְמִינָא גְבוּרָה בְּנֶצַח** ומיתוק זרוע שמאל בירך ימין, הוא מיתוק גבורה דגבורות בנצח דחסדים.

דחסדים.

מיתוק שתי המידות כמו במעשה דוד שהחליף בין הכהנים ללוים

וְאַמַּי שְׁנֵי מִדּוֹת דִּילִיָּה הֶכִי ולמה כך הוא דרך המיתוק שתי המידות האלו, והלא ראוי שנצח דחסדים ימתק את חסד דגבורות והוד דחסדים ימתק

אור הרשב"י

בכדי להגדיל את ז"א בסוד אור חוזר, נמתקים גם נו"ה דגבורות ע"י אור חוזר דנו"ה דחסדים (מק"מ לעיל).
[קעו] בסוד אכלה ומחתה פיה.

ונמתקות ע"י החסדים, כי החסד של ה"ג נמתק ע"י הוד דחסדים וגבורה דגבורות נמתקת בנצח דחסדים ות"ת דגבורות נמתק בת"ת דחסדים, ואח"כ בעת עליית החסדים

הלימוד היומיומי

לע"נ דניאל גואשציני בן רחל ובן-ציון ז"ל

את גבורה וגבורות ולמה הדבר נעשה בחילוף. **אָלֹא רְזָא דְּנִימָא הָכָא,**
דְּדוֹד אָמַר הָכָא, (תהלים קלב) **כְּהֵנִיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ**
יִרְנְנוּ אלא הוא מפני שכאן אמר דוד בתהילותיו 'כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו'.
וְאַתְּמַר הָתֵם, וְלֹאִיךָ מִיבְּעִי לִיָּה לְמִימַר ובסוד זה נאמר בחיבור
הראשון שהיה צריך לומר ולוייך ירננו מאחר שסוד הרינה הוא בלויים ולא בחסידיך שהם
הכהנים ולמה דוד החליף ביניהם. **אָמַר קְדִשָּׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אֲרַח**
לְשָׁנוֹת מִדּוֹתַי, אָלֹא בְּתֵר דְּזַמִּינַת לִי, אֵית לִי לְמַעַבְד
רְעוּתֶךָ אלא אמר הקב"ה שבאמת אין דרכי לשנות מידותי שהכהנים ירננו, אמנם מכיון
שזימנת אותי יש לי לעשות את רצונך, דהיינו שמכיון שהזמנת אותי להתייחד עם המלכות
בבחינתה התחתונה שבה אתה מרכבה אליה ששם יש אחיזה לחיצונים, אז לכן יש לי
לעשות את רצונך שיהיה חילוף במיתוק החסדים שהכהנים ירננו ובוזה הם ימתקו את דיני
הגבורה, ועי"כ החיצונים יתבלבלו לא יוכלו להיאחז בייחוד, ולכן אמר דוד 'בעבוד דוד
עבדך אל תשב פני משיחך', דהיינו שלא תשנה את התיקון שתקנתי מאחר שאני רוצה
לבלב את הייחוד, בזה שהכהנים ישירו ולא הלויים ועי"כ ימתקו הדינים בחדס דכהנים ולא
יקטרגו החיצונים, וכן כאן מש"כ אירתי מורי וגו' שהוא סוד מיתוק החסדים בחילוף הוא
מפני שלא יקטרגו החיצונים. **וַיִּמְהָכָא אֱוֹלִיפְנָא, דְּבַעַל הַבֵּית**
דְּמִזְמִין אֲפִילוּ לְמַלְכָּא, אֵית לִיָּה לְמַעַבְד רְעוּתִיהָ ומכאן
למדנו דרך ארץ בעולם, שמי שמזמין אדם אחר אליו, יש לו לעשות את רצונו של בעל
הבית הגם שאין דרכו בכך, כי כאן אמר לו הקב"ה, דוד הואיל והזמנת אותי לייחוד בבחינה
התחתונה דמלכות ששם נשמתך מרכבה אליה, אז לכן יש לי לעשות את רצונך הגם שאין

רצוני בכך, מאחר שדרכי הוא להתייחד למעלה בזה שהלויים ילבשו צדק ושם הם ירננו ולא הכהנים. **וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהּ, כָּל מַה שְּׁאוּמַר לָךְ בְּעַל הַבֵּית עֲשֵׂה חוּץ מִצָּא** ומשום כך ביארו חז"ל ואמרו כל מה שאומר לך בעל הבית עשה חוץ מצא [קעז]. **וְעַם כָּל דָּא דְרִזָּא דָּא שְׁפִיר אִיהוּ, הָא בְּתִיב (מלאכי ג) אֲנִי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי, וּבְכָל קְרִבְנִין לֹא בְּתִיב בְּחוּץ אֱלֹא לִיהוָה, אִיךְ יְכִיל לְמַהוּי דִּישְׁנִי דְרִבְנִין דִּשְׁמִיָּה בְּקִרְבָּנָא** אמנם הגם שסוד זה יפה הוא שמש"כ 'אריתי מורי' הוא סוד המיתוק בחילוף, מכל מקום קשה שהרי נאמר 'אני ה' לא שניתי' כי לכן בכל הקרבנות נאמר ליהו"ה, דהיינו שתמיד כל הקרבנות עולות לז"א הנקרא הוי"ה, ואם כן איך יכול להיות שז"א שינה את מדרגות שמו בזה הקרבן שהוא עולה לז"א שבו אין שינוי.

ביאור אחר על הפסוק אריתי מורי בסוד התפילה

אֱלֹא, אֲרִיתִי מוֹרִי: יוֹצֵר אוֹר אלא מבאר הרעיא מיהמנא ביאור אחר שמש"כ 'אריתי מורי' פירושו שהוא סוד ברכת יוצר אור, דהיינו אריתי הוא סוד המאורות שנבראו מצד הגבורה שהם סוד מור ומרירות (רמ"ק). **עַם בְּשָׁמִי: אֶהְבֵּת עוֹלָם** ומש"כ 'עם בשמי' פירושו שהוא סוד ברכת אהבת עולם שהיא מצד החסד, הממתק את הגבורות. **אֶכְלָתִי יַעֲרִי: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל** ומש"כ 'אכלתי

אור הרשב"י

[קעז] וכדאיתא בפסחים דף פו עמוד ב' רב הונא בריה דרב נתן איקלע לבי רב נחמן בר יצחק. וכו' אמרו ליה: מאי טעמא כי אמרו לך ניתיב אפוריא יתבת? – אמר להו: כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה חוץ מצא.

הלימוד היומי

לע"נ דניאל גואשציני בן רחל ובן-ציון ז"ל